

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Ратифицирана с Указ № 2915 на Държавния съвет на Народна република България от 4.09.1985 г. - ДВ, бр. 71 от 1985 г., обн., ДВ, бр. 40 от 23.05.1986 г., в сила от 21.04.1986 г.

Правителството на Народна република България и правителството на Република Финландия, водени от желанието да поощряват и задълбочават икономическите отношения и икономическото сътрудничество между двете страни, желаещи да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите, се споразумяха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

1. Тази спогодба се прилага по отношение на местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Като местни лица на една договаряща държава се считат:

а) в случая с България - физически лица, които са граждани на България, както и юридически лица, които имат седалища в България или са регистрирани там;

б) в случая с Финландия - всяко лице, което съгласно законодателството на Финландия подлежи на облагане с данък там поради неговото местожителство, регистрация или всеки друг критерий от подобен характер.

3. Ако съгласно разпоредбите на ал. 2 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има по-тесни лични и стопански отношения (център на жизнени интереси).

4. Ако съгласно разпоредбите на ал. 2 едно нефизическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на договарящата държава, в която се намира мястото на действителното му ръководство на стопанска дейност.

Член 2

Обхват по отношение на данъците

1. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са:

а) в България:

(I) данъкът върху общия доход;

(II) данъкът върху дохода на неомъжени, неомъжени, овдовели, семейни или разведени без деца;

(III) данъкът върху печалбата (по-долу наричан "български данък");

б) във Финландия:

(I) държавният данък върху дохода;

(II) общинският данък;

(III) църковният данък;

(IV) моряшкият данък и

(V) данъкът, удържан при източника на дохода на неместни лица (по-долу наричан "финландски данък").

2. Спогодбата се прилага и за всички данъци от същия или подобен по естеството си вид, които ще се събират след датата на подписването на спогодбата в допълнение на/или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за значителни промени, извършени в техните данъчни закони. Ако компетентните органи на

двете договарящи държави не са на еднакво становище по отношение на прилагането на първото изречение на тази алинея, ще се разгледа въпросът за необходимостта от изменение на спогодбата.

Член 3

Определение на някои общи понятия

1. По смисъла на тази спогодба освен ако контекстът не изисква нещ друго:

а) терминът "България" означава Народна република България и когато е използван в географски смисъл, означава територията на Народна република България и континенталния шелф, прилежащ към териториалното море на Народна република България, в които съгласно законодателството на България и в съответствие с международното право могат да бъдат упражнявани правата на България по отношение на проучването и експлоатацията на природните ресурси;

б) терминът "Финландия" означава република Финландия и когато е използван в географски смисъл, означава територията на Република Финландия и континенталния шелф, прилежащ към териториалното море на Република Финландия, в които съгласно законодателството на Финландия и в съответствие с международното право могат да бъдат упражнявани правата на Финландия по отношение на проучването и експлоатацията на природните ресурси;

в) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз, с изключение, когато превозът се извършва изключително между места в едната договаряща държава;

г) терминът "компетентен орган" означава:

(I) във Финландия - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

(II) в България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от договаряща държава всеки термин, който не е дефиниран в нея, ако контекстът не изисква нещ друго, има значението, което му придава законодателството на тази държава за данъците, за които се прилага спогодбата.

Член 4

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава могат да бъдат облагани с данък в другата договаряща държава при условие, че това местно лице осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращ се там място на стопанска дейност. В такъв случай само толкова от печалбата, колкото се отнася до това място на стопанска дейност, може да бъде облагано с данък в тази друга държава.

2. Когато местно лице на едната договаряща държава осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращ се там място на стопанска дейност, тогава, като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, във всяка от договарящите държави към това място на стопанска дейност ще се отнасят печалбите, които биха били реализирани, ако то беше отделно предприятие, ангажирано в същата или подобна дейност при същите или подобни условия и действущо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се разрешава приспадане на разходите, възникнали във връзка с неговата дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо

дали са възникнали в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Не се отнасят печалби към място на стопанска дейност само поради покупка на стоки от това място на стопанска дейност за предприятието.

5. Ако печалбите включват доходи, които се третираат отделно в други членове на тази спогодба, тогава разпоредбите на този член няма да оказват влияние върху разпоредбите на тези други членове.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, чрез което местно лице на едната договаряща държава осъществява изцяло или частично своята стопанска дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) филиал;

б) фабрика, работилница или цех;

в) търговско, туристическо, транспортно, конструкторско бюро, сервиз или всяко друго бюро;

г) мина, петролно или газово находище, каменоломна или всяко друго място на експлоатация на природни ресурси.

3. Строителна площадка или строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако продължава повече от шест месеца.

4. Независимо от разпоредбите на този член терминът "място на стопанска дейност" няма да се счита, че включва:

а) използването на съоръжения единствено за складиране, изложба или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на наличност от стоки, принадлежащи на предприятието само за складиране, изложба или доставка;

в) поддържането на наличност от стоки, принадлежащи на предприятието само за преработването им от друго предприятие;

г) определено място, използвано само за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) стокови наличности, изложени от предприятието на стоков панаир или изложба, които се продават след приключването на стоковия панаир или изложбата;

е) постоянно място, поддържано единствено за извършване на всякаква друга дейност за предприятието от подготвителен или спомагателен характер;

ж) постоянно място, поддържано единствено, за да се упражняват няколко от посочените в букви "а" до "е" дейности при условие, че общият резултат от тази дейност има подготвителен характер или представлява спомагателна дейност.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е посредник с независим статус, за който се прилага ал. 6, работи от името на едно предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава пълномощия да сключва договори от името на предприятието, това предприятие ще се счита, че има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на дейностите, които това лице осъществява за предприятието, освен ако дейностите на това лице са ограничени до тези, споменати в ал. 4, които, ако се упражняват чрез определено място, това определено място не се счита за място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че местно лице има място на стопанска дейност в една договаряща държава само защото то извършва в тази държава стопанска дейност

чрез посредник, комисионер или всякакъв друг представител с независим статус, при условие, че тези лица действуват в границите на тяхната обичайна дейност.

Член 6

Международен транспорт

1. Печалби, които местно лице на една договаряща държава получава от експлоатацията на кораби, самолети или шосейни превозни средства в международния транспорт, се облагат само в тази държава. Въпреки това, ако предприятие на шосейния транспорт на едната договаряща държава осъществява своята дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се в тази друга държава, се прилагат разпоредбите на чл. 4.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за печалби от участие в пул, съвместна дейност по експлоатация или международна агенция за експлоатация.

Член 7

Надници, заплати и други подобни възнаграждения

1. Надници, заплати и други подобни възнаграждения, които местно лице на една договаряща държава получава от несамостоятелна работа, се облагат с данък в тази държава освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако несамостоятелната работа се извършва там, получените от нея възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнагражденията, получавани от местно лице на едната договаряща държава във връзка с несамостоятелна работа, извършвана в другата договаряща държава, подлежат на облагане само в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общ 183 дни във всеки дванадесетмесечен период;

б) възнаграждението се плаща от/или от името на работодателя, който е местно лице на държавата, на която получателят е местно лице;

в) възнаграждението не се плаща от място на стопанска дейност, което работодателят има в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждението, получавано от местно лице на едната договаряща държава във връзка с несамостоятелна работа, извършвана на борда на кораб или самолет или на шосейно превозно средство в международния транспорт, може да бъде облагано с данък в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното ръководство на корабното, самолетното или шосейното транспортно предприятие.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, с изключение на пенсиите, изплащано от бюджетните фондове на едната договаряща държава или неин законоустановен орган, или неин местен орган на държавно управление във връзка с оказани услуги на тази държава или на неин законоустановен орган, или на неин местен орган на държавно управление, подлежи на облагане с данък само в тази държава. Все пак такова възнаграждение се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са оказани в тази друга държава и физическото лице е гражданин на тази друга държава.

5. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получавано от местно лице на едната договаряща държава във връзка с несамостоятелна работа, извършвана в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата държава, ако:

а) несамостоятелната работа се извършва в нетърговско представителство на туризма или като журналист или кореспондент на пресата, радиото или телевизията;

б) получателят пребивава в тази друга държава за период, ненадвишаващ три години, единствено за целите, споменати в буква "а";

в) възнаграждението се плаща от работодателя, който е местно лице на първата държава;

г) възнаграждението в случай на възнаграждение, плащано на журналист или кореспондент на пресата, радиото или телевизията, не се изплаща от място на стопанска дейност, което работодателят има в тази друга държава.

Член 8

Печалби от сдружения

1. Разпоредбите на чл. 4 се прилагат за печалбите от сдружения.

2. Ако местно лице на едната договаряща държава участва в сдружение, което е местно лице на другата договаряща държава, участникът може да бъде обложен с данък в тази друга държава върху дела му в печалбата на сдружението.

3. По смисъла на тази спогодба терминът "сдружение" означава обединение на лица за осъществяване на стопанска дейност, организирано съгласно законодателството на едната договаряща държава и с участието на едно или повече местни лица на другата договаряща държава.

Член 9

Дивиденди

1. Дивиденди, плащани от дружество, което е местно лице на Финландия, на местно лице на България, могат да бъдат облагани с данък в България.

2. Такива дивиденди обаче могат да бъдат облагани с данък също във Финландия съгласно законодателството на Финландия, но данъкът няма да надвишава 10 процента от брутната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се плащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", както е използван в този член, означава доходи от акции или други права, които не представляват вземания, даващи право за участие в печалбата, както и доходи от други корпоративни права, които подлежат на същото данъчно третиране като доходи от акции съгласно законодателството на Финландия.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако получателят на дивидентите в качеството си на местно лице на България осъществява стопанска дейност във Финландия чрез намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява във Финландия независима дейност от намиращо се там определено място и акциите, във връзка с които се плащат дивидентите, са свързани действително с това място на стопанска дейност или определено място. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 4 или 12 според случая.

Член 10

Лихви

1. Лихви, които произхождат от едната договаряща държава и се заплащат на местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат, ако получателят на лихвите в качеството си на местно лице на едната договаряща държава осъществява

стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, чрез намиращо се там място на стопанска дейност и вземането, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 4.

Член 11

Възнаграждения за авторски права

1. Възнаграждения за авторски права, произхождащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждения за авторски права от вида, посочен в букви "б" и "в" на ал. 3, могат да бъдат облагани в договарящата държава, от която те произхождат, и съгласно законодателството на тази държава, но събираният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на възнагражденията за авторски права.

3. Терминът "възнаграждения за авторски права", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получавани като компенсация:

а) за използването или за правото на използване на всякакво авторско право на произведения на литературата, изкуството или науката, включително кинематографски филми и филми или магнетофонни ленти за телевизионно или радиоизлъчване;

б) за използването или за правото на използване на всякакъв патент, търговска марка, дизайн или модел, план, тайна формула или процес, или всякакво промишлено, търговско или научно оборудване, включително програми за електронна обработка на данните;

в) за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на възнаграждения за авторски права в качеството си на местно лице на едната договаряща държава осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат възнагражденията за авторски права, чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независима дейност чрез намиращо се там определено място и правата или имуществото, във връзка с които се плащат възнагражденията за авторски права, са свързани действително с това място на стопанска дейност или определено място. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 4 или 12 според случая.

5. Възнаграждения за авторски права се счита, че произхождат от едната договаряща държава, когато платещт е самата тази държава, законоустановен орган, местна държавна власт или местно лице на тази държава. Ако обаче лицето, плащащо възнагражденията за авторски права, независимо дали то е местно лице на едната договаряща държава или не е, има в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определено място, във връзка с което възниква задължението за плащане на възнаграждения за авторски права и такива възнаграждения за авторски права се плащат от това място на стопанска дейност или определено място, тогава такива възнаграждения за авторски права се счита, че произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определеното място.

Член 12

Независима дейност

1. Доходи, които местно лице на една договаряща държава получава от свободна професия или друга дейност с независим характер, ще бъдат облагани с данък само в тази държава освен ако за осъществяването на своята дейност то

има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава. Ако то има такава определена база, доходите могат да бъдат облагани с данък в другата държава, но само толкова от тях, колкото се отнасят към тази определена база.

2. Терминът "свободна професия" включва по-специално независима научна, литературна, художествено-артистична, възпитателна или преподавателска дейност, както и независимата дейност на лекари, адвокати, инженери, архитекти, зъболекари и експерт-счетоводители.

Член 13

Директорски възнаграждения и други подобни плащания

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получавани от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на директорски съвет или всякакъв друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава.

Член 14

Дейци на изкуството и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 12 доходи, получавани от местно лице на едната договаряща държава като деец на изкуството - театрален, филмов, радио- или телевизионен артист или музикант, или като спортист от лична дейност, осъществявана в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава. Доходи обаче от дейности, споменати в предходното изречение и упражнявани съгласно културна спогодба между договарящите държави, ще бъдат облагани с данък само в договарящата държава, на която получателят е местно лице.

2. Ако доходите от личната дейност на деец на изкуството или спортист се получават не от дееца на изкуството или спортиста, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 4, 7 и 12 могат да бъдат облагани с данък в договарящата държава, в която деецът на изкуството или спортистът упражнява дейността.

Член 15

Студенти и стажанти

1. Плащания за издръжката, образованието или обучението на студент или стажант в производствена, техническа, селскостопанска или лесовъдна дейност, който е или е бил непосредствено преди да посети едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който пребивава в първата държава единствено за целите на своето образование или обучение, не се облагат с данък в тази държава при условие, че такива плащания произхождат от източници извън тази държава.

2. Студент в университет или друг институт за висше образование в едната договаряща държава или стажант в производствена, техническа, селскостопанска или лесовъдна дейност, който е или е бил непосредствено преди да посети другата договаряща държава местно лице на първата държава и който пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни в съответната календарна година, не се облага с данък в тази друга държава по отношение на възнагражденията, получавани за услуги, оказвани в тази държава, при условие, че тези услуги са свързани с неговото следване или обучение и възнагражденията представляват доходи, необходими за неговата издръжка. Привилегиите съгласно тази алинея се разпростират само за такъв

период от време, който е необходим или обичаен за осъществяване целите на това посещение, но в никакъв случай едно физическо лице няма да се ползува от тези привилегии за повече от общ шест последователни години от датата на неговото пристигане за пръв път в тази друга държава във връзка с това посещение.

Член 16

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от намиращ се в другата договаряща държава недвижимо имущество, могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава.
2. Терминът "недвижимо имущество" ще има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира имуществото.
3. Когато притежаването на акции или на други корпоративни права в едно дружество дава право на собственика на тези акции или корпоративни права да ползува недвижимото имущество, собственост на дружеството, доходите от прякото използване, даването под наем или използването под каквато и да е друга форма на тези права на ползуване могат да бъдат облагани с данък в договарящата държава, в която се намира недвижимото имущество.
4. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за доходи от недвижимо имущество на предприятие или за доходи от недвижимо имущество, използвано за осъществяването на независима дейност.
5. Разпоредбите на ал. 3 се прилагат и за доходи на предприятие от право на ползуване, посочено в тази алинея, като и за доходи от такова право на ползуване, което се използва за осъществяването на независима дейност.

Член 17

Печалби от продажбата на имущество

1. Печалби, които местно лице на едната договаряща държава получава от продажбата на недвижимо имущество, което се намира в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава.
2. Печалби, получавани от местно лице на едната договаряща държава от продажбата на акции или други корпоративни права, посочени в ал. 3 на чл. 16, могат да бъдат облагани с данък в договарящата държава, в която се намира недвижимото имущество на дружеството.
3. Печалби, получени от продажбата на движимо имущество, което представлява част от имуществото на място на стопанска дейност или определено място, каквото местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително такива печалби, които се реализират при продажбата на такова място на стопанска дейност или определено място в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.
4. Печалби от продажбата на кораби или самолети, използвани в международния транспорт, и от движимо имущество, служещо за експлоатацията на тези кораби или самолети, се облагат с данък само в договарящата държава, на която корабното или самолетното транспортно предприятие е местно лице.
5. Печалби от продажбата на всяко имущество, което не е посочено в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която продавачът е местно лице.

Член 18

Плащания по социалното осигуряване

Пенсии и други плащания, извършени съгласно законодателството за социалното осигуряване на едната договаряща държава, получавани от местно лице на другата договаряща държава се облагат с данък само в първата държава.

Член 19

Други доходи

Доходи на местно лице на едната договаряща държава, неуредени с предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък независимо от произхода им само в тази държава.

Член 20

Премахване на двойното данъчно облагане

1. Във Финландия двойното данъчно облагане се премахва, както следва:

а) ако местно лице на Финландия получава доходи, които съгласно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани с данък в България, Финландия, като се имат предвид и разпоредбите на буква "б", ще разреши да се приспадне от данъка върху дохода на това лице сума, която е равна на данъка върху дохода, платен в България.

Това приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка върху дохода, която е изчислена, преди да е разрешено приспадането, отнасяща се към доходите, които могат да бъдат облагани с данък в България;

б) ако съгласно разпоредбите на тази спогодба доходи, получени от местно лице на Финландия, се освобождават от данък във Финландия, Финландия може независимо от това да взема предвид освободените доходи при изчисляването на размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице;

в) разпределени печалби от сдружение - юридическо лице, което е местно лице на България, на дружество, което е местно лице на Финландия, ще бъдат освободени от финландски данък;

г) по смисъла на буква "а" терминът "данък върху доход, платен в България" - в случай на дялове в печалбите на сдружения, които не са юридически лица и са местни лица на България, ще се счита, че отговаря на размера на българския данък, който би бил платен съгласно българското данъчно законодателство, ако в България не бяха въведени специални данъчни облекчения съгласно разпоредбите, отнасящи се до икономическото сътрудничество между български юридически лица и чуждестранни юридически и физически лица.

Българският данък обаче, споменат по-горе в тази буква, в никакъв случай няма да бъде изчисляван при ставка, надвишаваща 45 процента.

2. В България двойното данъчно облагане се премахва, както следва:

а) ако местно лице на България получава доходи, които съгласно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани във Финландия, тези доходи ще бъдат освободени от данък в България;

б) независимо от разпоредбите на точка "а" такива доходи могат да бъдат взети предвид при изчислението на размера на данъка върху останалите доходи на това местно лице;

в) когато местно лице на България получава дивиденди или възнаграждения за авторски права, които съгласно разпоредбите на чл. 9 или 11 могат да бъдат облагани с данък във Финландия, България ще разреши да се приспадне от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка, платен във Финландия.

Член 21

Равенство в третирането

1. Граждани на едната договаряща държава или юридически лица, споменати в чл. 1 или други обединения на лица няма да бъдат подлагани в другата договаряща държава на данъчно облагане и свързаните с него задължения, което е различно или по-обременително от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са подложени или могат да бъдат подложени граждани и гореспоменатите лица или обединения на другата държава при същите условия.

2. Този член не може да се тълкува като задължаващ едната договаряща държава да дава на местни лица на другата договаряща държава данъчни отстъпки и облекчения, каквито тя дава на своите местни лица въз основа на тяхното гражданско или семейно положение.

3. Разпоредбите на този член независимо от разпоредбите на чл. 2 се прилагат за данъци от всякакъв вид и наименование.

Член 22

Дипломатически представители и консулски служители

Тази спогодба не засяга фискалните привилегии на дипломатическите представители и консулските служители съгласно общите норми на международното право и съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Член 23

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба или на вътрешното законодателство на договарящите държави относно данъците, за които се прилага спогодбата доколкото това не противоречи на спогодбата. Всяка информация или документи, получени от едната договаряща държава, ще се третират като поверителни по същия начин, както информацията, получавана по силата на вътрешните закони на тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се тълкуват като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите или административната практика на едната или другата договаряща държава;

б) да дава информация, която не може да се набавя съгласно законите или по обичайния административен ред на едната или на другата договаряща държава;

в) да дава информация, която би разкрила търговска, индустриална или професионална тайна или търговски способ, или информация, разкриването на която противоречи на публичния ред ("ордр публик").

Член 24

Процедура на взаимно споразумение

1. Ако едно лице счита, че действията на едната или на двете договарящи държави имат или ще имат за резултат данъчно облагане, което не съответствува на разпоредбите на тази спогодба, то може без оглед на средствата, осигурени от вътрешното законодателство на тези държави, да представи случая на компетентните органи на договарящата държава, на която то е местно лице, или ако неговият случай спада към ал. 1 на чл. 21 - на тази договаряща държава, на която то е гражданин. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от

първото уведомяване за действието, което има за резултат данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба.

2. Компетентният орган, ако се окаже, че възражението е основателно и ако самият той не е в състояние да намери задоволително решение, ще положи усилия въпросът да бъде разрешен чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с цел да се избегне данъчно облагане, несъответстващо на спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да отстранят чрез взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, които възникват при тълкуването или прилагането на тази спогодба. Те могат също да се съветват помежду си за премахването на двойното данъчно облагане в случаите, които не са предвидени в спогодбата.

4. В случай че компетентните органи постигнат споразумение във връзка с ал. 2 и 3, в съответствие със споразумението ще бъдат събрани данъци от такива доходи, ще бъде разрешено възстановяване на данъци или предоставяне на данъчен кредит от договарящите държави. Споразумението ще се прилага независимо от давностните срокове, установени от вътрешните законодателства на договарящите държави.

5. Компетентните органи на договарящите държави могат да установяват преки контакти с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато за постигането на споразумение е необходимо да се състои устна размяна на мнения, това може да се осъществи чрез учредяването на комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 25

Влизане в сила

1. Правителствата на договарящите държави ще се уведомят взаимно за спазването на конституционните изисквания за влизането в сила на тази спогодба.

2. Спогодбата влиза в сила 90 дни след датата на последното от посочените в ал. 1 уведомления и нейните разпоредби ще имат сила в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, които се удържат при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината на влизане в сила на спогодбата;

б) по отношение на други данъци върху доходите - за данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината на влизане в сила на спогодбата.

Член 26

Прекратяване действието

Тази спогодба остава в сила дотогава, докато бъде денонсирана от едната договаряща държава. Всяка от договарящите държави може да денонсира спогодбата по дипломатически път, като съобщи за денонсирането не по-късно от шест месеца преди края на всяка календарна година, следваща изтичането на периода от пет години, считано от датата на влизане в сила на спогодбата. В такъв случай действието на спогодбата се прекратява в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, които се удържат при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението;

б) по отношение на други данъци върху доходите - за данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха тази спогодба.

Съставена в дубликат в гр. София на 25 април 1985 г. на български, финландски и английски език, като и трите текста са еднакво автентични, а в случай на различия в тълкуването английският текст ще има приоритет.

За правителството
на Народна република
България:
Петър Младенов

За правителството
на Република
Финландия:
Пааво Вяюрюнен